

විජේරත්න ජනරාජ.

සුන්දර මෙල්ලිපි පුරාවරයෙහි මාගේ දායාද පුතුගේ උපරි දු සිහිනිත දැක බලාගැනීමට පැමිණ ප්‍රමෝදයට පත්ව ඉසුණු ලදුව මේ මොහොතෙහි මෙරට පීචන්වන ශ්‍රී ලාංකික අපගේ කලාකෘති සහායකයන්ට මෙන්ම එම දු දරුවනට ඇමතිමට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන සතුටට පත්වෙමි. එවන් දේවත අවස්ථාවක් පිළිබඳව මට ඇරයුම් කළ ප්‍රචලිත ශ්‍රී ලාංකීය ප්‍රජා සංග්‍රහයක් වන සන්නය ප්‍රවේශයෙහි සම සංස්කාරක මා හිතාදුරු අනෙක සිල්වා මහතාට මාගේ ප්‍රණාමය ප්‍රථමව පුද කරනු කැමැත්තෙනම.

පත්වීමේ අවශ්‍යතාව ඇති වීම නොවැලැක්විය හැකි කරුණකි. සංක්‍රමණිකයෙකුගේ විවාහය හා පදිංචියට නිවාසයක් මිලදී ගැනීම එහි සංක්‍රමණික අවස්ථාව ලෙස සැලකිය හැක. එය ශ්‍රී ලාංකික දු පුතුන් රාශියක් තමන් උපත ලබා ගැනීමට කලක් පීචන් වූ මව් බිමෙන් මෙන්ම එම සංස්කෘතියෙන් ඈත් වීමකි. තරණය කළ උෂ්කර ක්‍රියාවේ අවසාන ඵලය එය නම් එය ශ්‍රී ලාංකික නැටළුවක් නොවන්නේ ද? එය අප නොසිතූ විට අප්‍රේමයක් බවට

පත්වන්නේ ප්‍රධාන සංක්‍රමණ යුච්ඡ්‍යකට වඩා මවුන්ට ඉපදෙන ඊළඟ පරපුර මුහුණ දෙන්නට සිංහලෙන් ඈත් වී ව්‍යාකෘත ලෙස ඉංග්‍රීසි හසුරුවන ආකාර අද දැකිය හැකි සුලභ දරුවන්ය. එය අසුරුව කුසලනාවක් බව සැබෑවකි. එහෙත් ඒ දරුවන් තුළින් වේගයෙන්

උපන් සංස්කෘතියෙන් බැහැරව නව සංස්කෘතියකට අනුගත වීමේදී තම මව් බසත්, ආගමත් ක්‍රමයෙන් ඈත් වී යාම නොවැලැක්විය හැක්කකි. රාජ්‍ය බස වූ ඉංග්‍රීසි පදනම් කොටගත් ඕස්ට්‍රේලියාවේ උපදින ශ්‍රී ලාංකික දරුවන් සිංහලෙන් ඈත් වී ව්‍යාකෘත ලෙස ඉංග්‍රීසි හසුරුවන ආකාර අද දැකිය හැකි සුලභ දරුවන්ය. එය අසුරුව කුසලනාවක් බව සැබෑවකි. එහෙත් ඒ දරුවන් තුළින් වේගයෙන්

ඇති ආකාරයන් එය ආරක්ෂා කළ යුතු ආකාරයන් පිළිබඳව අපගේ අවධානය යොමු විය යුතුය.

පසුගිය දශකය තුළ මෙරට ඇති වූ ශ්‍රී ලාංකික සංක්‍රමණික ප්‍රවේශයට සමගාමීව මා හැරී බොද්ධ ප්‍රවේශයක් උදාවී තිබීම අපගේ හිතපත්තියේ සේ මම දකිමි. එය සෞභාග්‍යය සොයා පැමිණි ශ්‍රී ලාංකිකයන් විසින්ම තම ප්‍රධාන සමාජ අවශ්‍යතාවක් ඉටුකර ගැනීමකි. ලක්ෂ එකමාරයක් පමණ සිංහල ජනතාව පීචන් වන ඉතාලිය තුළ එවැනි බොද්ධ ප්‍රවේශයක් වාර්තා නොවේ. සංසන්දනය කරන විට

මාලිය මවුන්ට අපගේ සංස්කෘතික උරුමයන් පවරා දීමක්ද වන්නේය. එවැනි අවස්ථාවල විවිධාකාර බොහෝ දෙනෙහි පිහිටි අවබෝධ කරගත ඇති බවක් නොපෙනේ. මහා සංඝයා වනන්සො බොහෝ අවස්ථාවලදී බාල පරපුර ආරම්භ කටයුතු වලට සම්බන්ධ කර ගැනීමට ගන්නා උනන්දුව අගය කළ මනා.

සංක්‍රමණ ජාතියක් ලෙස වැඩිහිටියන් මෙන්ම අප බාල පරපුරද අභිවර්ධනයෙන් ගොදුරු වන තවත් අභියෝගයක් නම් මෙම රටවල පවතින විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික පර්යේෂණය. මෙහි අධ්‍යාපනයේ පදනමද එයම වේ. එහිදී නිරායා-

සංක්‍රමණික ජාතියක් ලෙස ශ්‍රී ලාංකිකයන් මෙහි ව්‍යාප්ත වන්නේ අන්තර් රාජ්‍ය මැදිහත්වීමේ ව්‍යාපෘතියක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නොවේ. පෞද්ගලිකව එකතෙකා විසින් තම අපේක්ෂාවෙන් හා ආරක්ෂාව පිළිබඳව ඕස්ට්‍රේලියානු රජයේ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව ඇති කරගන්නා ලද විශ්වාසය හා තක්සේරුව ඊට පදනම් වී ඇත. එම වැඩ පිළිවෙල බොහෝ විට මෙහි ගෙවන ජීවිතය බිත්තුවෙන් පටන් ගෙන වර්ධනය කරගත යුතු වුවකි.

මෙල්ලිපියේ මේ වන විට ඉදිරි ඇති බොද්ධ වෙහෙර විහාර සංඛාවන් ඒවා හා බැඳුණු වත් පිළිවෙත් පිත්තම් උත්සව මෙරට බොද්ධ ජනතාවගේ ආගමික සංස්කෘතික උරුමය ආරක්ෂා කිරීමේ නියමයක ආයතන බවට පත්වීම සතුට හේතුවකි. කපිත පිංකම්, සාංඝික දාන,

සයනේ අපව කැඳවාගත යන්නේ අන්තර්ජාල හා සම්බන්ධ ලෝකයක් වෙතය. ගෝලීයකරණ නගනයන් හමුවේ අපට ඊට පිටුපා යා නොහැකි බව පසැඳවෙයි. එහෙත් එම හොඳින් ලෝකයට සමගාමීව ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයක්ද පොරොන්දු සංවර්ධනය සඳහා අනන්‍යව බව බොහෝ විද්‍යා

ශ්‍රී ලාංකික සංක්‍රමණික අභියෝගය

ශ්‍රී ලංකාව හැරුණු විට වැඩිම සිංහල ජනතාවක් පීචන්වන එකම දේශය ඕස්ට්‍රේලියාවයි. ජන සංඛ්‍යා වාර්තා අනුව පසුගිය දශකය තුළ එහි සිඳු වර්ධනයක් සිදුවී ඇත. 2006 දී ශ්‍රී ලාංකිකයන් 62256 ක් සංක්‍රමණය වී ඇති අතර 2011 වන විට මෙරට ශ්‍රී ලාංකික ජනගහණය 103772 දක්වා වර්ධනය වී ඇති බව වාර්තාවේ. එයින් 86412 ක් ශ්‍රී ලංකාවේ උපත ලද අය වන අතර අනෙක් පිරිස මෙහිදී උපත ලද ශ්‍රී ලාංකිකයන් වෙති. 2016 වන විට මේ ජනගහණය ලක්ෂ දෙකට ආසන්නව හෝ ඉක්මවා ඇතැයි නිගමනය කළ හැකිය. මේ පිරිස අපගේ ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය ජනගහණ සමච්ඡන්ත වටිනා මුද්ධි ගලනයක් ලෙස හැඳින්වීම වරදක් නොවේ. මන්ද මේ පිරිසෙන් වැඩි කණ්ඩායමක් ශ්‍රී ලංකාවේ උගත්, වැඩිදුර අධ්‍යාපනයට මෙහි පැමිණ සුදුසුකම් සම්පූර්ණ කරගත් පිරිසකගෙන් සමන්විත වන හෙයිනි. ඕස්ට්‍රේලියාව වෙතත් පිරිසක් පිලිගෙන ඇත්තේද මෙරටට ගැලපෙන අනුකාරක පිරිසක් ලෙස ඇති වටිනාකම සලකා බැලීම නිසා බව නොරහසකි.

සංක්‍රමණික ජාතියක් ලෙස ශ්‍රී ලාංකිකයන් මෙහි ව්‍යාප්ත වන්නේ අන්තර් රාජ්‍ය මැදිහත්වීමේ විනාශකාරීක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නොවේ. පෞද්ගලිකව එකිනෙකා විසින් තම අපේක්ෂාවෙන් හා ආරක්ෂාව පිළිබඳව ඕස්ට්‍රේලියානු රජයේ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව ඇති කරගන්නා ලද විශ්වාසය හා තක්සේරුව ඊට පදනම් වී ඇත. එම වැඩ පිළිවෙල බොහෝ විට මෙහි ගෙවන ජීවිතය බිත්තුවෙන් පටන් ගෙන වර්ධනය කරගත යුතු වුවකි. එහිදී පළමුව පීචන් වීම සඳහා තාවකාලික කුලී පදනම් වූ සේවාවක ඇතැම් විට දීවා රාත්‍රී නොබලා තම දහඩිය දුක් කළුව පිරි සුවඟයක් කැපකිරීම සහිත උෂ්කර ක්‍රියාවලියක් පසු කළ යුතු බව පසක් වේ. මෙම සංස්කෘතියට හැඩගැසීමේ මෙම පාඨම මාලාවට මුහුණ දෙන හැරුණු පිරිමි හේදයෙන් තොරව එය හඳුන්වා දෙනු ලබන්නේ "කට්ට කෑමක්" ලෙසිනි. එය ඉංග්‍රීසි භාෂාවට හුරුවීම, පීචන්වීමට අවශ්‍ය නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීම, අනිධිවහකාරී ගමන් පහසුව සඳහා වහනයක් මිලදී ගැනීමද මුලික අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමේ සංකීර්ණ කැපවීමකි. හිස ගිණි ගන්නවුන් එය නිවා ඇමීමට ගන්නා වෙහෙසට දෙවැනි නොවන්නකි එය. දසවසක් පමණ කාලයක් මුද්ධිමත්ව තරණය කිරීමෙන් තම මුලික පීචන අපේක්ෂාවන් දිනා ගැනීමේ ප්‍රවණතාවක් ඕස්ට්‍රේලියාව තුළ තිබීම වාසනාවකි. ස්ථාවර පදිංචිය ලබාගැනීම, පුරවැසි බව ලබාගැනීම, මුදල් ආධාර සහිත වරප්‍රාද ලබාගැනීම ආදිය සාක්ෂාත් කර ගැනීමෙන් පසු මෙරට සංස්කෘතියේ කොටස් කරුවකු බවට ස්ථිරව

ගිලිහියන අපගේ ජාති අනන්‍යතාව, මවුන්ගේ ආගමනය කිනම් ඉසව්වකට ගෙන යාමදැයි යන කුකුළු අප තුළ දුකක් ඇති නොකරන්නේද? යන්න සිතා බැලිය යුත්තකි.

ඇතැම් දෙනෙහි පිහිටියේ අසුම වශයෙන් තම පවුල් පරිසරයේදීවත් සිංහලෙන් තම දරුවන් සමග සන්නිවේදනය කිරීමට වගබලා නොගැනීම බේදවාචකයකි.

ජාතියක දේශයක එක් එක් සංස්කෘතික උරුමයන් ප්‍රවර්ධනයේදී ආගම හා කලාව (භාෂාව, සාහිත්‍ය, කැරැටුම්, නැටුම්, ගැටුම්, වැසුම් ආදිය) යන සාධක මාතව ඉතිහාසයේ පදනම වූ බව පෙනී යයි. අනෙකුත් සතුන්ගෙන් වෙන්ව මනස හා මොළය වර්ධනය වී මිනිසා ශිෂ්ටාචාරයට පරිණාම වීමේදී ස්වභාවයෙන්ම ඇති වූ බිය හා කාරුණ්‍යය (ජේර්බා වසඵන" යන භාවයන් ඇති වීම හේතු කොටගෙන ඇදහිලි විශ්වාස මෙන්ම ඒවාට සම්බන්ධ පූජකාරීත්ව බිහිවීම මීට හේතු විය. ඒවා වර්තමානයේ වුවද ලෝකික හා ලෝකෝත්තර සැකසීම සඳහා හේතු වන මනෝ මුලික සාධක ලෙසද පිලිගැනෙති. මෙවන් පරිසරයක් තුළ වැඩි දානවැඩි පදනම කරගත් සංස්කෘතික උරුමයන්ගෙන් උපන් සිංහල සංක්‍රමණිකයන්ට එම බලපෑමටදිනක් සම්පූර්ණයෙන් වෙන්වී පීචන සංවර්ධන කර ගත නොහැක. මෙල්ලිපි සංස්කෘතියට අනුගතවීමේදී මුද්ධිමත් හා කලාව සිංහල සංක්‍රමණිකයන් අතර ව්‍යාප්ත වී

බඩා පියාම ආදියට සහභාගිවීමේ භාග්‍යය ලද මට හැකි හිසේ මෙරට වෙසෙන අපගේ ගරුතර මහා භාසක ගිම්හාණන් ප්‍රමුඛ මහා සංඝ රත්නය මෙන්ම ඒ ඒ විහාරස්ථාන දායක මණ්ඩල හා කාරකාදීන් කෙතරම් ගෞරව සම්ප්‍රසූතව එම කටයුතු පවත්වාගත යාමට පොළ හැසී ඇත්ද යන්නයි. එසේම මෙරට බොද්ධ උරුමය ස්ථාපනය කිරීම සඳහා ජනතාව පොළ හැසීවීමට අවශ්‍ය බොහෝ පියවර ගෙන තිබීමට උසස්බල යුතු ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ පියාම අවස්ථාවලදී බොහෝ විට සිදුවන්නේ දායකයන් පෞද්ගලිකව වෙහෙර වෙහෙර සහභාගි වීමය. මෙහි සෑම පියාම අවස්ථාවක්ම පාහේ පොදු බොද්ධ පියාමක් බවට පරවර්ථනය වීම මාතරාහි සිරිකක් බවට පත්ව ඇත.

බොහෝ විට සෑම විහාරස්ථානයකම පාහේ මහා සංඝයා වනන්සේලාගේ දානමය අවස්ථාවෙන් පසු රැස්ව ඇති සියළුම සැඟවැටුණුද දායකයන් සංග්‍රහ කිරීම මාතරාහි මෙහෙරවනි. එය දානමය සංග්‍රහයකට මෙබඳු ජාතියක් වශයෙන් පිටස්තර රටකදී එකිනෙකා හඳුනාගැනීමටත් අන්තර් සංස්කෘතික සබඳතා ඇතිකර ගැනීමෙන් අසුරුව වාරිතුයක් බව පෙනී යයි. එහිදී වැඩිහිටි පිරිස් පමණක් නොව බාල පරපුර අතර සබැඳියාවක් ඇති කිරීමටද එවැනි අවස්ථා හේතු වෙයි. දානමය අවස්ථාවලදී දායක පිරිසැම, පිරිකර පුජා කිරීම, අවසානයේ අස්පස් කිරීමද කටයුතු වලට දරුවන් සහභාගි කරවා ගැන-

මනය වේ. දැනුමට අමතරව දරුවන් තුළ කුසලතා හා ආකල්ප වර්ධනය සමබරව පවත්වා ගැනීමේ අවශ්‍යතාව මෙහිදී මතු වෙයි. ඒ අතර නිවැසේ පර්යේෂණ විවිධ සාදනන්ගෙන් මිබිබට හිස දැකැම් වාතාවරණයකින්ද යුක්තවීම එලදායි වනු ඇත. තෙරුවන් වෙනුවෙන් පහසුකම් දුල්වා දරුවන් සමග වන්නදා කිරීම වැනි පිලිවෙතක් මෙන්ම සොන්දර්යාත්මක පර්යේෂණ ඇති කිරීම ප්‍රතිඵලදායි වනු ඇත. විහාරස්ථාන අසුරු-කොට ගෙන දැනම පාදල් විනාශකාරීක ආරම්භ කර තිබීමද ආකීර්වාදයකි. අඛණ්ඩව දරුවන් ඊට සහභාගි කරවීමෙන් මවුන් තුළ දැනැම් බොද්ධ චින්තාවක් නැටවිය හැකි වේ. ඇමෙරිකාවේ පදිංචි මාගේ හඳුනා පවුලක දරුවන් කුඩා අවධියේ සිටම සිංහල සංස්කෘතියට හුරුකිරීම සඳහා අනුගමනය කළ වැඩ පිලිවෙලක් සඳහන් කළ අවස්ථාවක් මගේ මතකයට එයි. එහිදී පවුලේ කාරාකීර්වම මාධ්‍යය සිංහල පමණක් වූ බවත් නිතර ධර්ම දේශනා පිරිත් පමණක් නොව පටිගත කළ ප්‍රමුද්ධ සිංහල කවි ගීත හා නාට්‍ය සංගීත වැඩසටහන් ඇසෙන්නට සැලැස්වූ බවත් ප්‍රකාශ වීනි. දරුවන්ගේ ලෝකයද සාර්වකව දිනාගත් එම මව්පියන් දරුවන්ගේ මාලල කටයුතු පවා සපුරා සිදුකර ගන්නේ සිංහල බොද්ධ සිරිත් විරිත් අනුව ශ්‍රී ලංකාවේදීය. කලාවේ ආනුභාවය අපගේ පීචනාලෝකයට බලපාන ආකාරය ඉදිරි ලිපි වලින් විමසා බලමු.